

Tỵ Nạn Việt và Tổng Thống Trump

Vũ Linh

Dân Việt chạy qua Mỹ tỵ nạn trên dưới cũng gần nửa thế kỷ. Hầu hết rất ít lưu ý đến chính trị Mỹ. Đại khái thì “Ôi, ông tổng thống nào thì cũng dzậy thôi, đi cây vẫn đi cây, đóng thuế vẫn đóng thuế, VC vẫn chinh ình đó thôi”. Cả 40 năm như vậy rồi. Nhưng rồi thế sự đổi thay. Nước Mỹ gặp ông thần Trump. Không ai biết ông này có bùa phép gì đặc biệt, mà tự nhiên, cả nước Mỹ lên cơn sốt. Bị ‘chính trị hoá’ hết ráo. Không ai có thể thờ ơ với ông Trump này được. Không vái lạy tung hô thì cũng đổ mặt tí tai sỉ vả. Không biết gì cũng nhảy vào, về hùa la ó theo. Phản ứng này cũng đã lan qua cộng đồng người Việt luôn. Chưa bao giờ dân tỵ nạn ta lại bị hớp hồn, theo dõi một tổng thống Mỹ hăng say như bây giờ. Đáng tiếc là phần lớn... hăng say sảng.

Tỷ phú Donald Trump là một doanh gia cực kỳ thành công. Ông hưởng một gia tài không lấy gì là kinh khủng của ông bố. Chỉ là ông bố giúp tài trợ một số dự án nhỏ cỡ một vài triệu, mua bán nhà cửa ở New York, rồi từ đó ông phát lên. Khi ông bố qua đời để lại gia tài 20 triệu cho 5 người con chia nhau, thì ông Trump đã thành tỷ phú rồi. Rồi với tham vọng cũng lớn hơn người, ông nhảy vào chính trị. Cũng lại thành công dễ như trở bàn tay. Giống như trong thương trường, ông thành công nhờ cái thương hiệu chính trị mà ông đã tự tạo ra cho mình. Một tỷ phú thành công lớn, tức là có khả năng thật, nhưng lại là tỷ phú của dân lao động, tuy cực giàu nhưng hiểu rõ hơn ai hết đời sống vất vả của dân lao động, hiểu được rất rõ những ưu tư và ưu tiên của dân trung lưu, chia sẻ được những cái lo của họ, mang lại được cho họ những gì họ đang mong đợi. Từ công ăn việc làm đến an toàn cá nhân, từ những giá trị văn hoá đến niềm tin tôn giáo, là những thứ mà dân cấp tiến đề biếu, khinh miệt.

Chủ đề quảng bá thu hút nhất của ông: tôi không phải chính trị gia, có sao tôi nói vậy, không uốn lưỡi tới ba lần. Một cơn gió mát mới lạ trong chính trị Mỹ. Những người chống đối ông cố phá cái hình ảnh đó, cố dựng lên hình ảnh một... quái thai: điên khùng, ngu dốt, dâm dục, gian dối, tàn ác, kỳ thị, hồ đồ, bất nhất,... Xin lỗi, khuôn khổ bài này không đủ chỗ để liệt kê hết những ‘huy chương’ đặc biệt ông Trump đang được tặng.

Đó là chuyện dân Mỹ. Còn dân tỵ nạn ta thì sao? Phải nói ngay, tuyệt đại đa số dân tỵ nạn hiểu rất lơ mơ về chính trị Mỹ nói chung, cũng như về ông Trump nói riêng. Mà những hiểu biết giới hạn đó, nhiều khi lại sai lầm. Trước hết, nói về nguyên nhân. Trên căn bản, ai cũng thấy có hai nguyên nhân.

- Thứ nhất, dân Việt trước khi qua Mỹ, chưa bao giờ được ném mùi dân chủ, tự do thật sự, bắt kể dưới đời thái thú, vua, quan toàn quyền, tổng thống, chủ tịch, tổng bí thư hay tướng lĩnh nào. Những trò chơi dân chủ kiểu Mỹ như đánh nhau để dành phiếu bầu bán, đều hoàn toàn xa lạ. Dân tỵ nạn bây giờ có dịp bắt chước chơi trò này nhưng điều phiến toái là có thể vì tính hiếu thắng, muốn tranh thắng bằng mọi giá, nên thường sẵn sàng nói láo, tung tin phịa, ngụy tạo bằng chứng, ghép hình,... rồi gây lộn, thậm chí chửi tục, làm rối trí người dân bình thường trong cái hỏa mù đó.
- Thứ nhì, khó khăn ngôn ngữ là bức tường khổng lồ, gây trở ngại lớn cho dân tỵ nạn muốn hiểu rõ những chuyện gì đang xảy ra chung quanh họ. Truyền thông tỵ nạn giúp họ không bao nhiêu mà có vẻ hại họ thì nhiều. Truyền thông của cộng đồng tỵ nạn Việt (dưới đây sẽ viết tắt là TTTN, truyền thông tỵ nạn) không khác TTDC Mỹ mấy, hoàn toàn bị chi phối bởi đồng tiền vì cũng vẫn chỉ là những cơ sở thương mại, do đó phải ‘cuốn theo chiều gió’ quần chúng để có khách đọc và khách quảng cáo. Đa số độc giả là những dân nghèo thiếu hiểu biết, lo sợ bị CH cắt trợ cấp và Trump kỳ thị đuổi về VN theo như vài cụ tỵ nạn hù dọa. TTTN thay vì giải tỏa những huyền thoại sai lầm giúp dân tỵ nạn thì lại chọn giải pháp dễ dãi là củng cố những huyền thoại đó, để phiến dịch phiến phiến khỏi phải nặn óc viết, để thu hút độc giả và thỉnh giả, để thu quảng cáo, để kiếm tiền.

Cộng đồng tỵ nạn Việt là một khối dân đầy mâu thuẫn. Quan điểm chính trị rất khuynh hữu, chống cộng tuyệt đối, kiên trì chống VC từ gần nửa thế kỷ nay không mệt mỏi, nhưng đồng thời lại hoan nghênh đảng DC là đảng đã biểu quyết cắt hết viện trợ để tặng miền Nam cho CSVN. Sẵn sàng coi New York Times hay Washington Post là hải đăng của truyền thông trong khi **biết rõ ta mất nước phần lớn vì những báo này xuyên tạc cuộc chiến tự vệ của ta** để ca tụng đám cán ngổ đép râu.

- Sau 75, Carter là người đầu tiên liên lạc, nhìn nhận CSVN,
- Clinton là người đầu tiên mở quan hệ ngoại giao và đi Hà Nội,
- Obama là người đầu tiên thu hồi cấm vận quân sự.

Tất cả đều là tổng thống DC, **hết sức thân thiện với lãnh đạo CSVN.**

Trong khi đó, các tổng thống CH, từ Ford là người ban lệnh cấm vận, **Reagan là người phục hồi lại quan điểm chiến tranh VN là một cuộc chiến có chính nghĩa**, đến cha con ông Bush, rồi Trump, đều có vẻ lãnh đạm với đám 'lãnh đạo đại tài'.

TTTN còn có một vấn đề lớn hơn nữa là **không có nguồn tin độc lập**, nên hoàn toàn trông cậy vào TTDC, **chỉ làm công tác dịch thuật các cơ quan ngôn luận Mỹ, hầu hết là thiên tả** tung hô Hillary và Obama, chống CH và Trump. Hậu quả trực tiếp của vấn nạn trên là **TTTN rập khuôn tin tức và quan điểm của TTDC Mỹ, đánh Trump chết bỏ** trong khi lại không chú tâm đến ảnh hưởng thực tế và cụ thể của TT Trump trên nhu cầu chính trị, xã hội, kinh tế của dân ty nạn ta.

Đánh Trump là chuyện rất dễ. Ông này đúng là ông thần, nói trước suy nghĩ sau, kinh nghiệm đấu võ với đám hổ cáo TTDC không bao nhiêu, nên rất dễ bị chúng đánh bầy, khai thác và đập cho đập mình. Vấn đề là ta có đủ chiều sâu nhìn xuyên qua những cái hờ hênh mồm mép của TT Trump để thấy rõ các chính sách của ông hay không. Đảng DC và TTDC đánh Trump tuy quá đáng nhưng cũng có thể hiểu được phần nào vì tính phe đảng chính trị của họ. **Nhưng tại sao cộng đồng ty nạn ta lại nhắm mắt chạy theo?** Có nên cân nhắc chống cái gì bất lợi cho chúng ta và hoan nghênh cái gì có lợi không?

Ta đừng nên quên có nhiều điều có lợi cho nước Mỹ nói chung hay cho đảng DC hay đảng CH nói riêng nhưng chưa chắc đã có lợi cho dân ty nạn chúng ta. Ngược lại có hại cho nước Mỹ hay đảng DC/CH cũng chưa chắc đã hại cộng đồng ty nạn ta. Điển hình rõ rệt nhất: **có quan hệ tốt với CSVN là tốt cho Mỹ nhưng chẳng tốt chút nào cho cộng đồng ty nạn.** Ta thử điểm qua một vài vấn đề chính:

- TTDC ra rả chỉ trích TT Trump là kỳ thị sắc tộc đối với dân gốc Nam Mỹ. Phe cấp tiến chủ trương mở rộng cửa đón nhận di dân Nam Mỹ, kể cả di dân LẠU, vì lý do chính trị (cần phiếu), lý do kinh tế (cần nhân công rẻ), và lý do ý thức hệ (thế giới đại đồng), nên chống lại sắc lệnh của Trump. Họ khám phá ra cách chống hữu hiệu nhất là dán cái nhãn hiệu kỳ thị lên trán ông Trump.

Đó là nhìn dưới khía cạnh Mỹ. Dân ty nạn ta thì sao? Quyền lợi chúng ta ở đâu? Phải nói ngay, ta cũng là loại dân 'da màu', không có lý do gì chạy theo mấy anh da trắng để kỳ thị dân da đen hay da nâu. Nói chung, ta cũng là dân ty nạn, sao lại hô hào chống di dân hay dân ty nạn? Một vài anh hỏi vặn kẻ này "bám theo Trump chống dân Mẽ, da đen đã trắng mắt ra chưa?" **Một câu hỏi chỉ nói lên cái ngu của người hỏi.** Dân gốc Nam Mỹ phần lớn là khối dân cạnh tranh với dân ta, cạnh tranh về công ăn việc làm loại lương thấp, cạnh tranh về tiền trợ cấp xã hội, cạnh tranh về tiền housing, tiền thất nghiệp, tiền Medicaid, phiếu thực phẩm... **Một đồng đám này có là một đồng ta mất.** Trừ phi Nhà Nước đánh thuế thêm cả nước để bù đắp, là điều không ai làm. **Như vậy lý do gì ta lại phải hoan nghênh chuyện mở cửa biên giới đón nhận dân Nam Mỹ vào ào ào?** Trước khi ta lo cho bà Nam Mỹ di dân lậu đang ôm bầu có được MediCal, có nên lo cho ông bà cụ nhà được săn sóc kỹ hơn không? Nhân đạo có nên bắt đầu từ ngay trong nhà mình không? **Tài tử xi-nê Mỹ hoan nghênh di dân đến cắt cỏ, lái xe, làm bếp, ta có lợi gì mà cũng bắt chước hoan nghênh theo?**

Vấn đề chính của chúng ta là ông Trump có kỳ thị dân da vàng nói chung hay dân Việt nói riêng không? Vị nào có bằng chứng TT Trump kỳ thị dân ty nạn ta, xin phổ biến cho mọi người biết. Trái lại, chính quyền Trump mới chính thức kiện Đại Học Harvard về tội kỳ thị dân Á Châu trong việc nhận sinh viên. Ta hiểu đây là chuyện liên quan đến sinh viên Tàu, nhưng dù sao, sinh viên gốc Việt cũng bị họa lây. Chúng ta có nên hoan nghênh Harvard chặn họa Tàu khi con cháu ta bị họa lây, không được nhận vào Harvard không?

- Bây giờ, ta nhìn lại vấn đề lớn nhất: giảm thuế. Dĩ nhiên phe cấp tiến **chửi rửa tội đa nhưng vẫn vui về lấy tiền bỏ túi**, chuyện dễ hiểu. Cái mà kẻ này không hiểu được là thái độ hết sức mâu thuẫn của nhiều cụ ty nạn:
 - TT Obama không cắt một xu thuế nào trong 8 năm, họ hoan nghênh. TT Trump giảm thuế họ chửi, kể cả những người trước sau chẳng phải đóng xu thuế nào cũng hòa vào chửi theo. Tại sao?

- Họ sợ Trump giảm thuế, Nhà Nước sẽ bớt tiền trợ cấp của họ? Đã có ai bị cắt trợ cấp gì chưa. Bộ Trump muốn cắt trợ cấp chỉ cần ký sắc lệnh cắt sao? Họ có khi nào nghĩ đến những dân trung lưu công lương đi làm đóng thuế cho họ nằm nhà ăn trợ cấp dài dài không?
- Họ la hoảng công nợ sẽ tăng. Thế khi Obama không giảm một xu thuế nào mà lại tăng công nợ gấp đôi, từ 10.000 tỷ lên đến 20.000 tỷ, họ có lên tiếng không vậy?
- Những người phải đóng thuế, được bớt vài ngàn, cũng vẫn chửi vì... phân bì với ông Bill Gates được giảm thuế tới cả triệu. Xin lỗi, đi làm lao động cả đời chưa nhìn thấy một triệu mà cũng muốn được giảm thuế bạc triệu sao?
- Cái lý tưởng của họ là 1% dân giàu nhất đóng thuế nuôi 99% dân còn lại, mà không nghĩ cái 1% đó không thể thọ để rồi khi chúng bị moi hết tiền rồi thì lấy ai nuôi cái 99%?

- TT Trump dâm dục, ăn nói thô tục, không có tư cách tổng thống? Đây là lập luận nhiều cụ tỵ nạn ‘thảm nhân Nho giáo, lễ nghĩa cụ Khổng’ cảm thấy bực mình. Xin thưa với các cụ, chúng ta tìm tổng thống Mỹ chứ không kiếm cụ đồ Nho về giảng luân lý giáo khoa thư lớp vỡ lòng. Nói chuyện làm đờ bần Tòa Bạch Ốc, xin các cụ hỏi lại các TT Kennedy, Johnson và Clinton trước.

Xin quý cụ tha lỗi cho, chứ với kẻ này, tất cả chỉ là chuyện tào lao. **Tôi kỳ vọng ông tổng thống tạo việc làm cho tôi, giảm thuế cho tôi, giúp tôi có đời sống kinh tế khấm khá hơn, bảo đảm an toàn cho gia đình tôi chống khủng bố**, còn ông tổng thống có hôi nách hay gái gú lung tung, ai cần biết? Ông Tổng thống mở miệng là f... và sh..., xin lỗi, who cares? VN ta đã từng có ông phó tổng thống, đồ nho đạo mạo, đã làm thơ “ngồi buồn gãi háng...” gì đó, có sao đâu?

- Nhìn vào TT Obama, khác xa TT Trump, có vẻ có tư cách hơn? Nhưng rồi ông Obama để cả triệu người thất nghiệp năm này qua năm khác, kỷ lục dân ăn trợ cấp, nhận phiếu thực phẩm, ề cổ đóng thuế nuôi cả chục triệu di dân lậu... Một lần nữa, xin lỗi quý vị, tiêu chuẩn chọn tổng thống của tôi không giống tiêu chuẩn của TTDC. Giữa lịch sự, chải chuốt, mồm mép, để rồi mang cả nước vào nô lệ trợ cấp, và có sao nói vậy nói hớ lung tung, nhưng cho tôi công ăn việc làm, tôi chọn giải pháp sau.

Rồi nhìn ra ngoài nước Mỹ, ta thấy TC múa gậy vườn hoang, bán cả triệu tấn thực phẩm đầy hóa chất, và cả tỷ đô dờm cho chúng ta. Ngoài Biển Đông thì tha hồ cấm dùi tìm dầu, coi cả Biển Đông là vườn sau nhà. TT Obama cho vài cái hàng không mẫu hạm ghé Cam Ranh. Hết chuyện. Đáng hoan nghênh không?

- Câu chuyện chống TT Trump ồn ào nhất hiện nay trên TTDC và trên TTTN là chuyện ‘có bằng chứng Nga can thiệp nên Trump mới thắng’, đưa đến tình trạng tổng thống của Mỹ chỉ là con rối của Putin. Trước hết, ta coi lại việc công tố Mueller truy tố thêm GRU Nga thâm nhập vào hệ thống emails của đảng DC. Theo ‘phe ta’ đây là bằng chứng quá rõ ràng Nga đã thâm nhập, giúp cho ông Trump hạ được bà Hillary.

Trong cuộc tranh cử tổng thống vừa qua, bà Hillary có kinh nghiệm hoạt động chính trị cả nửa thế kỷ, có kinh nghiệm vận động tranh cử tổng thống ba lần, hai lần cho ông chồng và một lần cho chính mình, **có hậu thuẫn của toàn thể guồng máy chính quyền Obama kể cả FBI, CIA,... Bà cũng được sự hậu thuẫn của tất cả nghị sĩ, dân biểu DC tại Thượng Viện và Hạ Viện, chưa kể cả lô ông bà CH công khai nhẩy qua hậu thuẫn, hay nhẩy ra ngoài cuộc chiến như cả họ nhà Bush**. Bà còn có toàn thể dàn máy đảng DC, với cả **trăm ngàn tình nguyện viên làm việc tại cả ngàn văn phòng trên khắp 50 tiểu bang. Bà được 90% TV và báo Mỹ hậu thuẫn**. Bà cũng chi gần một tỷ đô cho cuộc vận động New York Times cổ võ, tiên đoán bà có 98% hy vọng thắng. Vậy mà theo Washington Post, bà thua vì Nga giúp. Nghĩa là chỉ cần Putin búng tay, gửi hai tá nhân viên tép riu vô danh qua, lén chui vào các emails lấy tin tức xì ra, bỏ ra 100.000 đô mua quảng cáo trên Facebook, là giấc mộng của bà tiêu tan thành mây khói? Thế thì câu hỏi thật sự là toàn thể sự nghiệp cũng như chương trình kinh bang tế thế, trị quốc bình thiên hạ của bà Hillary hoá ra chỉ là loại kế hoạch của dã tràng vẽ trên cát? Như vậy thua có gì lạ? Oan chỗ nào?

- Câu chuyện nổi đình nổi đám hơn nữa là cuộc họp báo của TT Trump với TT Putin. Có lẽ trong lịch sử nhân loại, chưa khi nào có cuộc họp báo kinh hồn như vậy Theo như tin tức đọc được qua TTDC và dịch lại bởi TTTN, ta thấy một tổng thống của Đại Cường Cờ Hoa hình như đã quỳ mọp xuống đất bái lạy tên độc tài khát máu tàn bạo nhất nhân loại. Tội này không đàn hạch, truat phé rồi cho đi đập đá mãi đời thì thế giới này không còn gì là công lý nữa.

Theo TTDC, việc làm đúng nhất của TT Trump khi gặp Putin là phải lập tức còng tay đưa cho mật vụ lôi cổ về Mỹ, nhốt tại Guantanamo mãi đời nếu ông Trump là người lịch sự. Nếu thiếu tế nhị hơn thì ông Trump đã phải đâm đá Putin cho đến chết gục tại chỗ. Do đó, việc ông Trump chỉ đứng bên cạnh, bắt tay thì quả là hành động đầu hàng hèn nhát, phản phúc nhất.

Diễn giải nôm na ra, TTDC và cả đảng DC, cộng thêm cả lô #NeverTrump cực kỳ bất mãn TT Trump đã không khai chiến, mang B-52 đi đánh Nga. Mọi hành động dưới mức này đều không thể chấp nhận được. Trong cuộc tranh cử Obama-Romney, ông Romney tuyên bố kẻ thù lớn nhất của Mỹ là Nga. TT Obama miệt thị “ông ơi, chiến tranh lạnh chấm dứt hơn hai chục năm rồi”. TTDC xúm lại chế nhạo Romney. Bây giờ, cũng cái đám TTDC đó đang bị sốc sao Trump dám bắt tay với Putin.

Cả nước cho rằng Nga can thiệp trắng trợn –dù chưa ai thấy bằng chứng nào- khiến cho nước Mỹ mất cơ hội được lãnh đạo bởi người phụ nữ vĩ nhân lớn nhất của nhân loại kể từ ngày Từ Hy Thái Hậu băng hà Cái tội này của Putin làm sao tha thứ được? Đó cũng lại là nhìn vấn đề dưới con mắt Mỹ. Còn dưới khía cạnh dân ty nạn, chúng ta muốn gì?

Cả nước đang nổi loạn, rầm rộ chống tân đế quốc TC với mộng bành trướng khắp thế giới. Đối tượng trước mắt của Hoàng Đế nhà Tập là VN, khi ông ta muốn nhét mấy con chuột cống ‘đặc khu’ vào găm nhám. Ưu tiên số một của chúng ta là làm tất cả những gì có thể để tiếp tay với dân trong nước ngăn chặn mưu đồ này. Mà cụ thể nhất cũng như thực tế nhất là mong sao hay vận động sao cho Mỹ, hay chính xác hơn, TT Trump giúp một tay, chặn nguy cơ chệt hóa tổ quốc của chúng ta, đánh TC bằng mọi cách mọi giá.

Nhưng Mỹ đang lưỡng đầu thọ địch: Nga và TC. Khó có thể đánh cả hai, mà chỉ có thể chọn một. Và dường như TT Trump đã chọn hòa Nga đánh TC. Chúng ta không cần biết quyền lợi của Mỹ ở đâu, nên hòa Nga đánh TC, hay nên hòa TC đánh Nga. Thây kệ, đó là chuyện của Mỹ. Chuyện của ta là nước VN, cho dù ta đang là công dân Mỹ sống trên đất Mỹ. Bất cứ chuyện gì giúp nước VN ta khỏi bị Hán hoá, chúng ta phải cố võ, đúng không? **Như vậy thì có phải là nếu TT Trump bắt tay hòa hoãn với Nga để rảnh tay đánh TC thì chúng ta nên tạm gác qua mọi chuyện yêu ghét tư cách cá nhân ông Trump để kêu gọi ông thân thiện với Nga hơn để có thể mạnh tay với TC hơn không?**

Những chuyện như Trump trả tiền gái điếm, cãi nhau với NATO, hồ đồ ăn nói thô tục,... có phải tất cả những chuyện đó đã thành những **chuyện ruồi bu** mà ta nên dẹp qua một bên để cầu mong cho Trump chặn hòng Tập không? Hay là... mặc kệ, **ta cứ nhắm mắt chống Trump tiếp tục, bằng mọi giá vì đã lỡ ghét rồi?**

Chuyện VN là chuyện của VC và TC, kệ tụi nó đâm đá nhau, mắc gì mình phải lo?